

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.147 van 10 september 2015
in de zaak A. 214.527/XII-7787**

In zake: de NV SANDOZ
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kristof Roox

tegen:

het UNIVERSITAIR ZIEKENHUIS GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vandendriessche, Filip Lahaye en Jochen
Vranckx
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 januari 2015, strekt tot de nietigverklaring van “[d]e beslissing d.d. 25 november 2014 van de raad van bestuur van [...] het Universitair Ziekenhuis Gent, met betrekking tot volgende percelen van de overheidsopdracht voor leveringen ‘Raamovereenkomst leveren van antibiotica’: - de beslissing om perceel n° 5 (Amoxicillin & Clavulaanzuur – IV – 1g / 200mg) niet te gunnen bij gebrek aan conforme inschrijvingen; - de beslissing om perceel n° 9 (Cefazoline) niet te gunnen bij gebrek aan conforme inschrijvingen; - de beslissing om perceel n° 12 (Cefotaxim) toe te wijzen aan de [nv Sanofi Belgium] als firma met de enige regelmatige offerte; - de beslissing om

perceel n° 18 (Vancomycine) niet te gunnen bij gebrek aan conforme inschrijvingen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 229.821 van 15 januari 2015 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing gedeeltelijk ingewilligd.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 september 2015.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Barbara Speleers, die loco advocaten Stijn Butenaerts en Kristof Roox verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Leopold Schellekens, die loco advocaat Frederik Vandendriessche verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toepassing kortedebattenprocedure

3. De bestreden beslissing is bij beslissing van 30 maart 2015 van de verwerende partij ingetrokken, zodat het beroep zonder voorwerp is gevallen en ‘doelloos’ is geworden, als bedoeld in artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

IV. Kosten

4. Gelet op de intrekking van de bestreden beslissing past het de kosten van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro, ten laste te leggen van de verwerende partij.

V. Rechtsplegingsvergoeding

5. De verzoekende partij vraagt een rechtsplegingsvergoeding, ten bedrage van 1.400 euro, bestaande uit een bedrag van 700 euro voor de procedure tot nietigverklaring en 700 euro voor de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

6. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ is krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 maart 2014 ‘betreffende de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973’ toepasselijk op de procedures in het administratief kort geding.

Dit artikel 67 bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

In afwijking van het voorgaande lid bedraagt het maximumbedrag 2.800 euro voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten

§ 2. Het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1 wordt verhoogd met een bedrag dat overeenstemt met 20 procent van dit bedrag, als het beroep tot nietigverklaring gepaard gaat met een vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen, of als de vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend wordt en gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring.

De bedragen van deze verhogingen worden gecumuleerd, maar de zo verhoogde rechtsplegingvergoeding mag niet meer bedragen dan 140 procent van het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1.

Er is geen verhoging verschuldigd, met name als de afdeling bestuursrechtspraak beslist dat het beroep tot nietigverklaring doelloos is of dat het slechts korte debatten vereist, of als de artikelen 11/2 tot 11/4 van dit besluit van toepassing zijn”.

Er is te dezen grond om met toepassing van deze bepalingen de verzoekende partij het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, nu zij door de gedeeltelijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bij arrest nr. 229.821 van 15 januari 2015 gevolgd door de intrekking van deze beslissing mede op grond van rechtmatigheidsbezwaren aangevoerd door de verzoekende partij, als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

De in voormeld artikel 67, § 2, eerste lid, vervatte verhoging van de rechtsplegingsvergoeding wegens het gepaard gaan van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid met een beroep tot nietigverklaring is te dezen evenwel niet verschuldigd, aangezien, zoals hiervoor is vastgesteld, het beroep tot nietigverklaring doelloos is geworden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 september 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,

staatsraad,

waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Bram Van Thillo,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Johan Bovin